

چېرۆك

گولبهن شهريف

سپدهى تيرور

Tiror

Tiror

له بهرهبه یانیک و له ناو پهردهی زاوایه تی به تورهبوونه وه ههستا و ئه و ده مانچه یه ی وا بۆ خۆکوشتنی خۆی داینا بوو له چه کمه چه دا دهریهینا، فیشه کی سوارکرد و له سه ر ناوچه وانی سپیده رایگرت!

سپیده وهکو که سیک که چاوه روانی هه لوئیسیتکی له وچوره له بهرانبه ره که ی بکات گوتی:
- تکا ده که م په نجبه ی پتدا بنی!

به هۆی ماندوو بوونیان له ئاههنگ گێرانی گواستنه وه ی سپیده بۆ هیدی، له دهره وه هه موو گه ره ک کپ و خامۆش بوونه و بیدهنگی وهکو سیتبه ری دوو که لیک ی ره ش خۆی داوه به سه ر گه ره ک و جیهانیک ی کۆنی بۆ خۆی داگیر کردوه.

به نه یه که ی موسه وی که سپیده کردبووی به زهنگی مۆبایله که ی له و خه ونه ناخۆشه ی که دیتبووی به ئاگاها ته وه، ئه و زۆر جار خه ونیک ی ده دیت. له م خه ونه دا خۆی کچیک ی منداله و پر به گه رووی ده گری و کوریکیش هه ندیک له خۆی گه وره تر، له بهرپیتی که وتوو و شیشیک له سه ر دلایه وه دهرچوو و خویتیک ی زۆری لی دهر وا. ته ماشایه کی ناوی سه ر مۆبایله که ی کرد، هه ندیک تیراما و ئه و کاته ی به بیرها ته وه که له گه ل هیدی خه ریک ی خۆئاماده کردن بوون بۆ گێرانی ئاهانگی گواستنه وه یان، به هیدی گوت:

- ده زانی زه مه ن گه وره ترین شتیکه که نه یینییه کان هیواش هیواش ئاشکرا ده کات، من چه زده که م که تا ئیستاش هیچ نه بووه په شیمان ببیته وه!

هیدی هه رچه نده ته مه نی نزیکه ی ده سالی که له سپیده گه وره تر بوو به لام به سیمایدا دیار نه بوو، به لکو زۆر هاوته مه نی یه کتر دیار بوون، هه لمه ت ئه مه ش بۆ کچه هه ژاریک و کوریک ی خۆشگۆزه ران زۆر ره وایه، هیدی گوتی:

- گیانه که م من کۆششیک ی زۆرم کردوه تا تۆ به ده ست به یتم و هیچ شتیک ناتوانی من په شیمان بکاته وه، تکاده که م جاریک ی تر ئه م وشانه دووباره مه که وه.

سپیده گوتی:

- به لام هیدی گیانه ده بی بزانی تۆش کوری ئه و کۆمه لگه یه ی، له زۆر شت نابووری.

هیدی گوتی:

- من تیناگه م چ ده بی هاوسه ری من یه ک ده ستی هه بی؟، ئه مه که ی گرفته، من هه میشه تۆم وهکو خۆشه ویستیک ی هه تاهه تای ی هه لبژاردوه، لیکه ری زه مه ن چیی پی ده کری با بیکات، ده زانی.... زۆر بیباکم!

سپیده فرمیسکه کانی له چاوانیدا قه تیس مان و به گه روویه کی تاساوه وه ئاهیک ی قولی

هەلکیشا و چاوه خەنەییەکانی بڕییە ناو چاوی ھیدی و گوتی:

- زەمەن ئەو دایکە بەسۆزە نییە و بیری لێ دەکەیتەو. ئەمجا گۆناکانی سوورھەلگەران و گوتی:

- بەلام نەتێک لە ژياندا ھەبە پێویستە بیزانی!

ھیدی گوتی:

- پێویست ناکات

سپێدە ھەر بەردەوام بوو لە قسەکانی و گوتی:

- ئاخر دەبێ ئەو بزانێ من کاتێک منداڵ بووم...

ھیدی نەبەخت سپێدە قسەکانی تەواو بکات، بەھێواشییەو دەستی نایە سەردەمی سپێدە و بەزەردەخەنەو گوتی:

- گوتم پێویست ناکات ھیچ بۆی!

چەندین جار بوو سپێدە دەبویست شتێکی خۆی بە ھیدی بۆت بەلام لە ھەموو جارێکدا ھیدی دەستی لە سەردەمی سپێدە دادەنا و نەبەخت قسە بکات.

سپێدە بە دەستی چەپەیی مۆبایلەکی ھەلگرتووی نای بەگوتی چەپەییەو و گوتی:

- بەلێ ھیدی گیان...

- بەیانی باش خۆشەوێستم... دەلێ تازە لە خەو ھەستاوی؟

سپێدە گوتی:

- راستییەکی بەلێ لەگەڵ سەدای مۆبایلەکی بەئاگاھاتمەو.

ھیدی گوتی:

- باشە گیانەکم، من ھەموو کەرەستەیی ئاھەنگەکم ئامادەکردوو و وا دەیبەمەو،

حەز دەکم بۆت.

سپێدە بەگرانییەکوو گوتی:

- باشە... ماوھەکی دیکە دێم.

مۆبایلەکی داخست.

ھیدی ھەموو لەشی ئارەقە بوو، ھەموو ھیزی خۆی لە پەنجەیی کۆ کردبوو و دەبویست ئەو فیشەکی و سوارێ کردبوو ناوچەوانی سپێدەیی پێ بتەقینی، سپێدەش کە چیتەر ترسی رەوێبوو، چاوەکانی داخستبوو، دووبارە گوتی:

سپیده وهکو کهسیک بهتوندی شتیک بهرسه‌ری کهوتبیت بهپه‌له ئاوری دایه‌وه و گوتی:
- نا دایکه‌گیان.. من هه‌زناکه‌م دایه حاجی هیچ شتیک بزانی، من خۆم هه‌موو شتیک
به‌هیدی ده‌لیم، دایکه تکاده‌که‌م.. خۆ هه‌لبه‌ت دایه حاجی پرسیارت لی ده‌کات له چیه‌وه
وام لیها‌تووه!.. ئه‌وکاته چی ده‌لیمت؟

دایکی که قسه‌کانی سپیده‌ی زۆر به‌لاوه په‌سه‌ند بوو گوتی:
- به‌لام خۆت ده‌زانی کاتمان زۆر به‌ده‌سته‌وه نه‌ماوه و له کاتی ماره‌بهرینه‌که‌شدا هه‌ر
له‌سه‌ر قسه‌ی خۆت من هیچم نه‌گوت، ئیستاش گه‌ر پیش وه‌خت پتی نه‌لیمت کاریکی باش
نابیت و شه‌رمه‌زار ده‌بین.

سپیده زۆر به‌متمانه به‌خۆبوونه‌وه گوتی:
- دایکه گیان خه‌مت نه‌بی، به‌لام تکاده‌که‌م هیچ شتیک به‌ دایه حاجی مه‌لی، من خۆم ئه‌و
کیشه‌یه له‌گه‌ل هیدی یه‌کلاده‌که‌مه‌وه.

پاش ئه‌وه‌ی سپیده خۆی ئاماده‌کرد ده‌رگای ماله‌وه‌ی له‌ پشتی خۆی داخست.
هیدی که ئیستا عاره‌قه‌ی لی ده‌چۆرا و ده‌مانچه‌که‌ی روو به‌سه‌ری سپیده راگرتبوو
زمانی نه‌ده‌هاته گۆ هیچ بلیمت، سپیده گوتی:

- پیم نه‌گوتی زه‌مه‌ن ئه‌و دایکه به‌سه‌وزه نییه‌ وای بیری لی ده‌که‌یه‌ته‌وه!، تکاده‌که‌م بمکوژه‌!
بروایکه باشترین خۆشه‌ویستیت بۆم ده‌بی گه‌ر بمکوژی.

هیدی له‌ ناو ئه‌و دوکانه‌ی وای که‌ره‌سه‌کانی لی کرپبوو، چاوی برییه‌ ده‌رگا‌که‌ی و بینی
سپیده وای دیته ژووره‌وه، له‌ شوینی خۆیه‌وه بانگی کرد و گوتی:
- سپیده، سپیده... وه‌ره باش بوو هاتی.

پاشان که‌رسته‌کانیان کرده‌ ناو تاکسییه‌که‌وه و به‌ره‌و مال رۆیشتنه‌وه، له‌ رینگا سپیده
هیچی نه‌گوت، ته‌نیا هیدی گوتی:

- گیانه‌که‌م داوای لی‌بوردنت لی ده‌که‌م!
سپیده له‌م داوای لی‌بوردنه‌ تینه‌گه‌یشت، به‌لام هیچی نه‌گوت.

نیوه‌رۆیه‌کی هاوین سپیده‌ی ته‌مه‌ن ۱۰ سال له‌گه‌ل مندا لیک‌ی هاوسیی خۆیان له
سه‌ربانی مالی ئه‌وان یارییان ده‌کرد، دایکی سپیده له‌و کاته‌وه‌ی که‌ چهند مانگیک پیش
ئیستا پیاوه‌که‌ی له‌ ته‌قینه‌وه‌یه‌که‌دا گیانی له‌ده‌ستدا بوو خۆی ئیشوکاری ده‌کرد و رۆژانه
سپیده‌ی له‌ ماله‌هاوسیکه‌یان به‌جی ده‌هیشت. ئه‌و نیوه‌رۆیه‌ که‌ له‌گه‌ل سه‌ردار یارییان
ده‌کرد، ده‌ستی یه‌کیان گرتبوو، سه‌ردار چوار سال له‌ سپیده گه‌وره‌تر بوو، له‌و ژووره‌ی وای

له سهربانی مائی سەردار بۆ کەرەسەى زیاد درست کرابوو.

- یارییهکی نویم ههیه ههزت لێیه؟

سپێده بەدل پاکییە مندا لانهکەى خۆیهوه گوتى:

- دەى بابزانم چییە؟

سەردار گوتى:

تۆ خۆت بشارهوه و من ههول ئەدەم بەچاوبەستراوییهوه بندۆزمهوه، باشه؟

سپێده گوتى:

- باشه.

له دەرەوهى ژوورەکە سپێده چاوى سەردارى بەستەوه و یەك دووجار بەدەورى خۆیدا

سەردارى خولانهوه و گوتى:

- دەى وا خۆم دەشارمهوه.

سپێده چوو ژوورەکە و له ژێر بەتانییهک که له ژوورەکەدابوو خۆى شاردهوه.

هیدی دەستی لهسەر دەمانچەکە دەلهرزى و بەتوندى هاوارى کرد و گوتى:

- بۆ پیشتر پیت نهگوتم؟

سپێده گوتى:

- تۆ دەر فەتت پى نه ئەدام... ئیستاش کاتى هاتوو، گەر دەر تەوی هەموو شتیکت بۆ باس

دەکەم!

هیدی کوتى:

- من وا گوێ دەگرم، هەرچەندە هیچ له کێشەکەش ناگۆرێ.

سپێده گوتى:

- نه مگوت تۆش کورێ ئەو کۆمه لگهیهیت و له زۆر شت نابوو... له گەل ئەوهشدا من

ئامادەم.

ئەو رۆژه هەموو ئامادەکاریهک بۆ ئاههنگی پانه که کراو دەمهو ئیوارە ئاههنگ دەستی پى

کرد و تا درهنگانیکی شهو بەردەوام بوو، هیدی و سپێدهش پاش خواحافیزی کردنیان له

میوانهکان چوونه ژوورەکەى خۆیان. چەند ساتیکی کهم پیش ئەوه دایکی سپێده بەچپهوه

به سپێدهى گوت:

- کچه کهم تەواو.. هیدی هەموو شتیکت دەزانى؟

سپیدە پەنگی زەرد ھەلگەرا بوو، بەتوندی ھەردوو دەستی دایکی گرت، چاوە ترساوەکانی تیبیری و گوتی:

- دایکە.. ھیچ دەرفەتییکی پێ نەدام!

دایکی تەواو پەنگی گۆرا و گوتی:

ئەو ھاوار.. دەنا ھیچ دەرفەتیکش نەماوە لەگەڵ دایە حاجی قسە بکەم.. خوا پەرحەم بکات.

ھیدی کە دەستی سپیدە گرتبوو، ھیواش ھیواش پرایدەکیشا، سپیدەش تا تەواو دوورکەوتەو ھەر بەبێ ئومیدیەو تەماشای دایکی دەکرد.

دایکی سپیدەش بەوپەڕی دلەراوکیو ھە مائی خۆیانەو دەستی بۆ ئاسمان بەرزکردبوو، لە خوا دەپارایەو کە تاقە کچەکە ی پاریزی! ئەو پۆژە دوو سالی لەمەوبەری بەبیردەھاتەو کە بەیانییەکی بەھار لە دەنگە دەنگی پۆلیس بەئاگاھاتەو بەتوندی لە دەرگای مائی ھیدیان ئەدا، چوو دەروە بینی پۆلیسیکی گەنج لەگەڵ دایە حاجی دایکی ھیدیدا قسە دەکرد. بەلام تا ئیستاش نەیزانی پۆلیس بۆچی مائی ئەوانیان گەمارۆ دا.

لە ژوورەکیاندا ھیدی تەماشای کرد سپیدە لە پیش ئاوتنەکە راوەستاو و فرمیسک لە چاوەکانیتی و پەنگی زەرد ھەلگەراو.

سەردار بەچاوی بەستراووەو خۆی کرد بە ژوورەکەدا و بانگی دەکرد:

- سپیدە سپیدە.

سپیدەش لە ژێر بەتانییەکەو نەتەقی لە خۆی بیری بوو، لە کاتیکیدا سەردار بەتانییەکەشی لە سەری لادا و خۆی دایە بان سپیدە و گوتی:

- دۆزیتەو..

ئیدی لەو کاتەو کە سەردار خۆی داووە بان سپیدە، ھەزیک و ئارەزوویەک لە ناویاندا گوزەری کرد، سەردار زیاتر لێ توندکرد و وردە وردە بە نەزانی خۆیان تیکەلی یەکیبون، پاش چەند ساتیکی کەم سپیدە خۆین بەقاچەکانیدا ھاتە خوارووە، سپیدە کە خۆینە چۆراوەکەو سەرقاچی خۆی بینی ئازاریکی زۆر توند لە دامینیدا ھەستا و بە توندی دەستی بەگریان کرد، سەرداریش کە نەیدەزانی چی رووی داو لە ترسا دەستی لە سەردەمی سپیدە دانا و گوتی:

بەلام سپیدە ھیندە بە توندی پالێکی نا بە سەردارووە، سەردار بەپشتدا کەوتە سەر ئەو

شیشهی وا له تهنیشت دەرگا که وه بهستوونی بۆ پێوهدانی دەرگا که چهقی نرابوو، دهمودهست شیشه که له سهر دلییه وه دەرچوو! سپیده که ئەمهی بینی ئەوهندهی دی شیوا و بهراکردن له سهر وه بهربووه وه، له خواره وه بهتوندی دهستی راستی گیربوو له شیشه چهقی نرابوه که یاری سییه م په یژه، که کهوته ناو حه وشه که وه ههستی به ئازاریک و سهر سوور خوار دنیکی دهکرد، زۆر به گرانییه وه ههستایه سهر پێ و چاوی کهوته سهر ئەو ئاوینه یه ی وا له سهر ووی دهسشۆر که و له ژیر په یژه که دا هه ئواسرابوو، ته ماشای پرچی شیواوی خۆی کردو چاوی کهوته سهر ئەو دهسته ی که ئەوهنده ی نه مابوو لێی ببیته وه ته نیا به پیسته که یه وه مابوو و خوینی لێ دهچۆرا.

سپیده هینده به چری له ئاوینه ی رامابوو سهری سووا، ئەوهنده ی نه مابوو بکه ویت، به لام هیدی گرتیه وه و دهستی گرت و بر دییه سهر خه وگه که یان.

هیدی چاوه کانی زهق ببوونه وه و دهیویست ده ماری ئەو په نچه له رزۆکانی راکیشیته وه که دوو سال بهر له ئیستا ویستی په لاپیتکه ی ده مانچه که ی له سهر می شکی خۆی راکیشیته وه، به لام سه دای دهنگه نهرمه که ی سپیده په شیمانی کرده وه، ئەمهش ئەو کاته بوو که سپیده هاتبوو بۆ لای دایه حاجی هیدی، ئاخر دایکی هیدی ئەوهنده به ریز بوو هه موو خه لکی گه ره ک خو شیان ده ویست، سپیده له هه مووان زیاتر، له وکاته ی که هیدی دهیویست خۆی بکوژیت گوپی لێ بوو سپیده به دایکی گوت:

- دایه حاجی گیان، ئەی کاک هیدی چۆنه؟

هیدی ده مانچه که ی له دهستی هینایه خواره وه و له ژووره که ی هاته دهر وه، ته ماشایه کی سپیده ی کرد، سپیده ه ته ماشای کرد هیدی هه ردوو چاوی سوور بوونه ته وه و ریشی زۆر دریز بووه، رووی لێ کرد و گوتی:

- کاک هیدی چۆنی؟

هیدی هه روا ته ماشای ده کرد و پاش ماوه یه ک گوتی:

- زۆر سوپاس، باشه هیشتا که سیک هه یه له من بپرسی!

سپیده زه رده خه نه یه کی کرد و گوتی:

- خۆمن ئەو که سهش نییه لیم بپرسی.

دایه حاجی دهستی سپیده ی گرت و گوتی:

- ده ی دانیشه.

سپیده دانیشته و دایه حاجیش چوو هه ته به خه که وه و به دهم رێوه هه ره به و ریتمه نهرمه ی

خۆپهوه گوتی:

- چایهکی شیرینت بۆ دینم.

هیدی هەر لای دەرگای ژوورهکی راوهستا بوو، سپێدهش لهسهەر مۆبیله قاوهیهکهی بهرانبهری دانیشت.

چهند رۆژیک پاش ئهوه هیدی تهلهفونی بۆ سپێده کرد و پیتی گوت:

- من زۆر داوای لیبوردن دهکهم، ئهو رۆژه له باریکی دهروونی خراپدا بووم و نهمتوانی وهکو پتویست پیتسوازیت لی بکهم.

سپێدهش گوتی:

- ئاساییه، شتیکی نهبووه.

هیدی گوتی:

- سپێده... دهکری بتبینم؟

هیدی له مالتکی پر مهعریفه و خاوهن میژوویهکی پر خهبات و شوپرشگییری گهوره بووبوو، له مالهوه خاوهنی کتبخانهیهکی گهوره بوون.

رۆژیک بهتوندی له دەرگا درا..

هەر ئهوهندهی دایه حاجی دەرگای دایه سههریشت، ئهفسههاریکی پولیس و کومهله پولیسیک خویان کرد بهژوویدا. پولیسهکان راستهوخۆ دهستیان کرد به پشکنینی مالهکه. دایه حاجی رووی کرده ئهفسههکه و به هیمنیهوه گوتی:

- کورهکهم دهکری بزانه چی روویداوه؟

ئهفسههکه له کاتیکدا که تهماشای وینهیهکی گهورهکراوه و کۆنی ئهو پیاوهی دهکرد که بیکهیسیهکی بهسهرشانهوه بوو و دهستی کردبووه ملی دایه حاجی، وینهکه له سهردهمی پيشمه،رگایهتی گیرابوو، ئهو کاتهی که ههردووکیان له سهردهمی گهناپهتیدا بوون، ئهفسههکه گوتی:

- دایه حاجی ئهو پیاوه چی جهنابتان دهبیئت؟

دایه حاجی بهزهردهخهنهیهکهوه گوتی:

- کورهکهم وابزانم له وینهکهدا دیاره چی من دهبیئت، ئهو میردی منه، نازانم جهنابتان دهزانن مالی کی دهپشکنن؟

ئهفسههکه ههستی به پشیمانبوونهوه دهکرد، بانگی له پولیسهکان کرد و گوتی:

- کورپینه برونه دهرهوه .

پوليسهكان ههريهكه و له جیگای خۆيانهوه سهريان له م کردهوهيهی ئەفسههكه سوورما .
ياریدهههري ئەفسههكه تهماشايهكي كرد و گوتی:

- چی بووه؟

ئەفسههكه تهنيا بهچاو تیی گهياند كه تهماشای وینهكه بكات، ياریدههههكهش
تهماشای وینهكهی كرد و ههنديك لیوه وشكهكاني خۆی ته کردهوه و بی قسهيهكي دی
بهدوای پوليسهكاندا چوووه دهرهوه .

دایه حاجی كه زۆر له م ههلسوكهوتهيان سهري سوورماوو گوتی:

- كورپهكه م تیناگه م چی بووه؟

ئەفسههكه گوتی:

- دایه حاجی جهنابتان كورپكتان ههيه بهناوی هیدی؟

دایه حاجی كه تهنيا پهشوكاوی بهسهمايهوه دیاروو گوتی:

- بهلئ، خو هیچی بهسه نههاتوووه؟

ئەفسههكه گوتی:

- ئیستا له كوێیه؟

دایه حاجی گوتی:-

- ئەم بهيانیه چوووه دهرهوه و تا ئیستا نههاتوووتهوه، خیره هیچ بووه؟

ئەفسههكه لهسه كورسییهك دانیشته و ماوهیهك پرووی له ناو دهستی شاردهوه و
كهوته بیركردنهوه لهو بهلاغهیه كه دژی هیدی درابوو كه گوايه هیدی كاتزمیریک پیش
ئیستا ئەو تهقینهوهیهی ناو بازاری ئەنجام داوه و بهرپرسیکی پایهبهرزی حیزبی شههید
کردوووه .

پاش بیركردنهوهیهکی زۆر ئەفسههكه گوتی:

- دایه حاجی وایزانه نزیكهی كاتزمیریک پیش ئیستا گوێبیستی تهقینهوهیهکی گوره
بووی؟

دایه حاجی رهنگی تیکچوووو، ههه به ئاماژهی سهري وهلامی به بهلئ دایهوه .

ئەفسههكه گوتی:

- بهلاغیکمان بۆ هاتوووه كه هیدی ئەنجامدهری ئەو تهقینهوهیه بووه! بهلام ئیستا دهزانم

که ئەو بە لاغە وانییە! . چونکە زۆر بە غەم و پەژارەووە لەو تەقینەوویە باوکی هێدی شەهید بوو!

دایە حاجی کە هێشتا سیمای گەنجی تێی لە دەموچاوی هەڵدەقولا، فرمیسک لە چاوەکانی هاتە خوارەووە .

ئەفسەرە کە بۆ ئەووی بتوانی هیچی تر بۆی لە مالهە کە دەرچوووە دەرەووە .
پاش نیوکاتز مێر هێدی لە گەڵ تەرمە کە ی باوکی کە ئاپۆرە ی سەیارە یەکی گەورە بە دوایەووە بوو گەرایەووە مالهەووە، پاش دووکاتز مێری دیکە تەرمی باوکی سپێدە یانیش بە خاک سپارد کە لە هەمان ئەو تەقینەوویە دا گیانی لە دەست دابوو
لەو پۆژەووە هێدی گۆشە گیر بوو، پۆژیکیان یەک لە هاو پیکانی هاتە لای و لە ژوورە کەیدا پیکەووە دانیشتن، ئەم هاو پیکە ی کە ریشیکێ درێژی هەبوو یەکیک بوو لەو توند پەوانە ی کە دەستیان لە کوشتن و برینی خەلکێکی زۆر هەبوو، بەرانبەر هێدی دانیشتن و گوتی:

- برا گیان بە داخەووەم بۆ باوکت .

هێدی کە توو پەیی لە چاوانیدا دیار بوو گوتی:

- بۆ پیتان نە گوتم؟

ئەو گوتی:

- برا دەمزانێ گەر بەووت زانیبا ...

هێدی نە یه پێشت قسە کە ی تەواو بکات گوتی "

- بەلام بۆ من؟

ئەو گوتی:

- چونکە تەنیا تۆ دەتوانی لەوێ نزیک ببیتەووە!

هێدی بە سەدایەکی بەرزتر گوتی:

- خوا بتانگرتیت من باوکی خۆم و جیرانە کەم کوشت

ئەو گوتی:

- دەنگت بەرزمە کەووە و لە سەر خۆبە .

هێدی گوتی:

- لە سەر خۆی چی، من بەیانی هەر هەمووتان ئاشکرا دەکەم، تینگە یشتی!

ئەو گوتی:

- ناتوانی! چونکه هرپاش ئه وه ئه م مالهش بهسه ر دايكتدا دهته قينينه وه، تيگه يشتي.
هيدي كه دهيزاني ئه و راست دهكات و دهتوانيت ته نيا ئه وهنده ي پي كرا له ماله وه
دهريكاته دهره وه و گوتي:

- دلنيا به هيچ ناليم به لام به و شهرته ي ئيوهش وان له من بهين؟

ئه و گوتي:

- هيچ كار يكمان به تو نه ماوه.

چهند ساليكي زور هر به م ههسته ناخوشه يه وه ده ژيا تا ئه و رژده ي ويستي خو ي
بكوژيت و له وه دابوو فيشه كييك به سه ري خويدا بني، به لام گويي به دهنگي سپيده زنگايه وه
كه له گه ل دايكيذا قسه ي ده كرد، چيتر له و رژده وه هيدي برياري دا بو سپيده بژيت.

هيدي كه هيشتا ئه و ههسته توندره وه ي له ميشكدابوو، ريگاي پي نه ئه دا ژيرانه
بيريكاته وه، به چاوي پر له فرميسكه وه ته ماشاي سپيده ي كرد و گوتي:

- من ده زانم تو هيچ تاوانيك ت نيبه، به لام... منيش كوري ئه و كوومه لگه يه م.

پهنجه ي نا به په لاييتكه ي ده مانچه كه به فيشه كييك سه ري سپيده ي ته قان، له وئيش له سه ر
به رماله كه دايكي سپيده به سه داي ئه و فيشه كه داخوريا و فرميسك به چاوانيدا هاته
خواره وه.

پاشان هيدي چوو به رانبه ر ئاوينه ي ته نيشت ده رگاي ژووره كه راوه ستا، هه موو ژياني
رابردووي خو ي به خوشييه كان و ناخوشييه كانيه وه له نيوان خو ي و ئاوينه كه دا وه ك
شريتيكي قديويي به ميشكيذا گوزه ري كرد، ده مانچه كه ي به رز كرده وه و فيشه كي دووهم
سه ري خو ي پي ته قان.

دايه حاجي به توندي له ده رگاي ژووره كه ي ئه دا و به هاواري دايكيكي به سوژه وه بانگي
كرد:

- هيدي.. هيدي.. كوره شرينه كه م.

له م ساته دا دايه حاجي ههستي به گه رمييه كي نامو و نه رم كرد به رپه نجه كان ي پي
ده كه وتن، كه سه ري دانه وانده وه، فرميسك به چاوه كانيدا هاته خواره وه، نيوچه وان ي نا به
ده رگا كه وه و به هاواره وه گوتي:

- ئاخو بوچي هيدي؟ بو؟